

Que me quiten lo bailao!

Antoni Vaquer i Mestre

Estimats lectors:

A la primavera de l'any 91, vaig tenir la sort de poder accedir a un intercanvi d'estudiants entre la nostra escola **ETSETB** i l'escola de **Telecom Paris**, també coneguda com **ENST (Ecole Nationale Supérieure de Telecommunication)**.

L'intercanvi consistia en ésser acceptat com un alumne de **Telecom**, amb tots els drets d'un altre alumne. Això volia dir obtenir la titulació de França, a més a més de la **ETSETB**. Una doble titulació!! En lloc de fer 5é i el projecte a Barcelona, em vaig decidir per passar dos anys a París, al menys era aquesta la idea que jo tenia.

En **David Montal** i en **Ramón Lladós** m'acompanyaren. Vàrem passar una entrevista personal a Toulouse al mes de juny (un dia abans de l'examen d'Electrònica III). Ens varen acceptar a tots tres.

El mes de setembre ja estàvem a França, ben instalats a unes confortables habitacions individuals amb dutxa, lavabo, telèfon i nevera. No estaven gaire malament, però costaven 1500 FF/mes (aprox. 30000 ptes). La residència estava a 20 segons a peu de l'entrada de l'escola. Tenim una targeta per menjar i sopar al restaurant de l'escola per 11'55 FF (aprox. 220 ptes.). Si la vida era cara a París, nosaltres no ho sentíem gaire.

Els estudis començaren i aviat em vaig donar conta que moltes coses ja les havia vistes. Els alumnes de Barcelona no varen deixar mal paper durant els primers mesos. Això i tot, ens embarcaven dins projectes que ens prenién temps. Per exemple, jo feia Ping-Pong i alguns caps de setmana anava a La Rochelle a fer vela. Totes aquestes activitats i moltes més (ball rock amb professors, video-club, esports variats com el golf, equitació, tir amb arc i clàssics com el fútbol) eren subvencionades per el **BDE (Bureau des élèves)**.

Varen ésser 6 mesos a París i vaig conèixer bé la ciutat. Però jo, que sempre m'han agradat la mar, el sol i detest les ciutats grans (com

Barcelona i París), vaig trobar una altra oportunitat. Telecom és una escola descentralitzada, durant els 6 primers mesos es fa el tronc comú, i a partir d'aquest moment es pot triar l'opció desitjada. Moltes d'aquestes opcions (imatge, xarxes, comunicació, informàtica, electrònica, etc.) estan a París, altres estan a Niça (comunicacions multimedia i comunicacions d'empresa), a Rennes (economia) o a Toulouse (comunicacions Aeroespaciales).

En **Ramón Lladós**, que es andorrà, va triar Toulouse. En **David Montal** va triar imatge a París. Jo vaig triar Niça (comunicacions multimedia). Ens vàrem separar. En **David Montal** va fer el passat semestre el seu projecte de fi de carrera a la **Universitat de Maryland**, al costat de Washington DC.

Jo vaig conèixer altres alumnes que venien de l'**Escola Politècnica Federal de Laussane (EPFL)**. Vaig poder visitar Antibes, Cannes i el seu festival al mes de maig, Cagnes sur Mer, Monaco, San Remo, i tote la Costa Blava. Al moment de l'especialització no m'imaginava que aprendria tot el que he après. Professors reputats com **Nussbaumer** de Suïssa, **Ernst Biersack** d'Alemanya, **Dirk Slock** de Belgica o **Louis Scharf** de la **Universitat de Colorado** varen ésser els nostres professors. Vaig aprendre imatge, economia, xarxes de gran ample de banda (**FDDI, ATM, HPPI**, etc.), processat de la veu (síntesis i anàlisis), teleinformàtica, sistemes distribuïts, programació orientada a objectes...

L'escola no es trobava exactament a Niça, sino a Sophia-Antipolis. Sophia és una technophole o parc tecnològic, dedicada exclusivament al domini de les telecomunicacions. Teniem contactes privilegiats amb empreses de Sophia, i alguns de nosaltres feien projectes que es consideraven com acadèmics al mateix temps que industrials. I guanyaven doblers!!

Els estudis acabaren el passat

mes de desembre (92). Ara només queda per fer el projecte fi de carrera. Jo tenia contactes amb un professor anomenat **Maurice Goldberg**. Ell em va trobar un projecte interessant a Ottawa. Estic dissenyant un protocol que permetrà fer videoconferències a través d'una xarxa de 34 Mb/s. En realitat, es tracta de un video-server digital que serà utilitzat entre Ottawa, Sophia i Laussane.

Estic instalat a un laboratori de comunicacions multimedia i em paguen uns 1350\$Can. per mes. Em basta per gastos i per fer alguns viatges els caps de setmana. He estat a Toronto, New York, Niagara Falls i Montreal. He patinat, fet trineu, motoneu i he esquiat. No està mal per a un mallorquí que l'hi agrada mes es Sol que sa neu!!

El proper mes de juny (93) tornaré a Sophia, allà faré la lectura del meu projecte que serà considerat alhora per **Telecom** i per **ETSETB**. Però ara estic a Canadà, escrivint un article, perque un amic meu, en **Toni Bergas**, me l'ha demanat. Estic davant l'ordinador i enviaré l'article per la xarxa Internet, aprofitant el correu electrònic que tenim tots dos. Fa dos anys, jo no sabia qu aquestes coses existien, però ara les utilitzo sense cap esforç.

Ara miro per la finestra, la temperatura exterior és de 15 graus sota zero. Fa dos mesos que visc a una ciutat glaçada. He estat a Mònaco, Montreal i París. I tot això ho he fet gràcies als intercanvis **ERASMUS**. No estic descontent, tot al contrari. Ara tenc una visió molt petita del mon. Ottawa només està a unes 8 hores de vol de Barcelona, i Mallorca està a 8 hores de Barcelona si utilitzo la Transmediterranea. Prefereixo estar a Ottawa. Ara sóc jove i encara puc fer tot això, d'aquí uns 10 anys, estaré casat, tindrè fills i responsabilitats. No podré fer el que estic fent ara. **QUE ME QUITEN LO BAILADO!**

Antoni Vaquer Mestre és enginyer de Telecomunicació per l'**ETSETB** i l'**ENST**